

Pastorală la Nașterea Domnului
a Preafericitului KIRIL, Patriarhul Moscovei și al întregii Rusii
către arhipăstorii, preoții, diaconii, cinul monahal, și toți drept-măritorii creștini
din cuprinsul Bisericii Ortodoxe Ruse

Iubiți întru Hristos arhipăstori, cinstiți preoți și diaconi, iubitorilor de Dumnezeu
monahi și monahii, dragi frați și surori!

Vă felicit cordial pe toți cu ocazia măreței și mântuitoarei sărbători a Nașterii Domnului nostru Iisus Hristos.

Astăzi noi, la fel ca și păstorii din Betleem acum două mii de ani, ascultăm cu luare aminte, cu bucurie și înălțare spirituală, glasul triumfător al îngerilor: „*Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire!*” (Luca 2: 14). Auzind aceste cuvinte minunate, inimile noastre dobândesc mângâiere și se fac pline de recunoștință față de Creator. Însuși Dumnezeu Atotțiitorul, *Dumnezeu tare și părinte al veacului ce va să fie* (Is. 9:5) coboară la noi și se naște în lume om simplu. Se împlinește proorocia regelui-psalmist, care a vestit în Duhul Sfânt: *Mila și adevărul s-au întâmpinat, dreptatea și pacea s-au sărutat; Adevărul din pământ a răsărit și dreptatea din cer a privit.* (Psalmi, 84: 11-12). *Și iată, s-a săvârșit: Fiu S-a dat nouă* (Is. 9, 5), *ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică* (Ioan 3, 16).

Pe parcursul istoriei sale, umanitatea L-a căutat intens pe Dumnezeu, tânguindu-se pentru comunicarea pierdută cu Creatorul său. Și ca răspuns la aceste eforturi, ca răspuns la inimile avântate și mâinile întinse spre cer, Domnul Și-a arătat dragostea către neamul omenesc, El Însuși întinzându-ne mâna Sa mântuitoare. În Hristos Iisus, peste milenii îndelungate, în sfârșit s-au întrunit Dumnezeu și omul, și s-a unit cerescul cu pământescul, și s-au împlinit așteptările duhovnicești ale fiilor și fiicelor lui Adam.

Nașterea Domnului ne prezintă în același timp o Taină și o Revelație, pentru că rațiunea umană nu este în stare să perceapă desăvârșit, cum Creatorul și Făuritorul Universului, Dumnezeu nemărginit prin natură, pogoară în lumea noastră sfâșiată de păcat, și se arată în chipul unui Prunc născut în peștera unde păstorii și animalele se ascundeau de intemperii. Slava înălțată de către puterile cerești, propovăduită de înțelepții de la Răsărit și adevărată de către niște păstori simpli, acum este vestită în glas puternic în toate colțurile pământului. Toate acestea ne revelă profunzimea nepătrunsă a înțelepciunii lui Dumnezeu, ne face părtași la pronia mistică a Sfintei Treimi în lucrarea de mântuire a omului.

Noi astăzi știm că *Dumnezeu așa a iubit lumea, încât pe Fiul Său Cel Unul-Născut L-a dat ca să se mântuiască prin El lumea.* (Ioan 3: 16-17). *Și acum, fiind îndreptați din credință, avem pace cu Dumnezeu, prin Domnul nostru Iisus Hristos, prin Care am avut și apropiere, prin credință, la harul acesta, în care stăm, și ne lăudăm întru nădejdea slavei lui Dumnezeu, ... căci iubirea lui Dumnezeu s-a vărsat în inimile noastre, prin Duhul Sfânt, Cel dăruit nouă* (Rom. 5: 1-2; 5).

Să ne plecăm, deci, cu evlavie, către modesta iesle în care stă Pruncul liniștit și blând. Să ne plecăm cu frică de Dumnezeu și cutremur, căci aici începe drumul pământesc al crucii Domnului nostru Iisus Hristos, aici se face începutul mântuirii noastre. Să ne plecăm și, proslăvindu-L pe Fiul Născut al Părintelui Celui mai înainte de veci, să ne

îndulcim de pacea negrăită și covârșitoare a toată mintea, care ne umple sufletele.

„*Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, și pe pământ pace, între oameni bunăvoire!*” – iară și iară cântăm împreună cu cetele îngerești. Dragostea lui Dumnezeu, arătată în Nașterea Mântuitorului, le aduce oamenilor pacea adevărată. Această pace nu poate fi zdruncinată de greutatea vieții, tulburările sociale, neliniștea politică, și chiar de conflictele armate, întrucât *în pacea lui Hristos viețuiește mistic o mare forță duhovnicească, ce o face să covârșească orice scârbă și tristețe pământească* (Sf. Ignatie Briancianinov, *Experiențe ascetice*).

Dar cum se dobândește starea pașnică a sufletului? Cum poate fi dobândit acest dar spiritual înalt? Sfinții părinți spun unanim despre aceasta: lucrarea păcii lui Hristos în om este un indiciu important al aflării omului în lumina poruncilor evanghelice. *Peste toate acestea, ne învață verhovnicul Pavel, se cuvine să ne îmbrăcăm în dragoste, care este legătura desăvârșirii. Și atunci, spune apostolul, pacea lui Dumnezeu, întru care am fost chemați, va stăpâni în inimile noastre (Col. 3: 14-15).*

Oameni ai bunăvoirii își caută Domnul – oameni care vor urma legii Sale, care vor vesti mântuirea celor apropiați și celor îndepărtați, și vor *vesti în lume bunătățile Celui ce ne-a chemat din întuneric, la lumina Sa cea minunată (1 Petru 2:9).*

Să fim, deci, vrednici de această înaltă chemare. De aceea, *preaslăvita Naștere a Domnului văzând săvârșindu-se în iesle, să lepădăm deșertăciunile mai mult decât lumea (Condacul 8 al acatistului Nașterii Domnului), să ne înălțăm cu gândul la cer, slăvindu-L pe Ziditorul a toate, să ne împărtășim bucuria Mântuitorului Întrupat cu cei din jur, cu cei care au nevoie de grijă, cei disperați sau aflați în situații grele.*

Domnul să ne inspire pe toți în calea cu multe greutăți a vieții creștinești, ca și în continuare să se întărească în noi credința, să nu sece nădejdea, și să se înmulțească dragostea; ca intrând în bucuria luminată a sărbătorii a Nașterii Domnului, să vestim lumii neschimbat *marea taină a credinței (1 Tim. 3: 16), să ducem oamenilor mângâiere și binecuvântarea păcii lui Hristos. Amin.*

PATRIARHUL MOSCOVEI ȘI AL ÎNTREGII RUSII

Nașterea Domnului

an. 2018/2019

or. Moscova